



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 638

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 21 august 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII	
651.	— Decizie pentru modificarea și completarea unor reglementări din domeniul resurselor de numerotație, resurselor tehnice și al portabilității numerelor	2–10
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 25 din 29 iunie 2015 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

pentru modificarea și completarea unor reglementări din domeniul resurselor de numerotație, resurselor tehnice și al portabilității numerelor

În temeiul prevederilor art. 3 lit. b) pct. 3, art. 10 alin. (2) pct. 10 și 27, art. 11 alin. (1) și (7), respectiv ale art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2), art. 41 alin. (3) lit. f) și alin. (4), art. 45 alin. (2), respectiv ale art. 75 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

Art. I. — Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 376/2013 privind procedura de solicitare și emitere a licențelor de utilizare a resurselor de numerotație, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 7 iunie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) în vederea alocării unor blocuri de numere pentru servicii de interes general la nivel local din domeniile 0Z = 02 și 0Z = 03, descrierea serviciilor ce urmează a fi furnizate prin intermediul acestor numere; solicitantul va transmite copii ale antecontractelor sau acordurilor încheiate în vederea furnizării de servicii din această categorie, pentru cel puțin unul dintre numerele aparținând primului bloc de 10 numere corespunzător unei arii geografice solicitat, precum și informații privind capacitatea în rețea alocată pentru furnizarea acestor servicii;”.

2. La articolul 5, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Solicitantul poate specifica o anumită dată ulterioară emiterii LURN pentru intrarea în vigoare a acesteia. Data indicată nu poate depăși 60 de zile calculate de la data transmiterii la ANCOM a cererii de acordare LURN potrivit prevederilor art. 4 alin. (4).”

3. La articolul 15 alineatul (1), literele d) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) resursele de numerotație nu se pot transfera în mod direct între furnizori fără informarea prealabilă a ANCOM în condițiile art. 19 alin. (10), cu excepția portabilității numerelor;

.....
f) toate blocurile de numere, precum și, după caz, indicativele de selectare a transportatorului prevăzute într-o LURN trebuie activate în termen de cel mult 12 luni de la data intrării în vigoare a dreptului de utilizare a acestora, titularul LURN având obligația de a notifica ANCOM în termen de 30 de zile de la data activării acestora;”.

4. La articolul 17 alineatul (3), partea introductivă, precum și literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Cererea va cuprinde semnătura reprezentantului legal al cedentului, fiind însoțită de următoarele documente:

a) angajamentul cesionarului cu privire la asumarea tuturor obligațiilor cuprinse în LURN care conține resursele de numerotație ce urmează a fi cedate, semnat de reprezentantul legal al cesionarului;

c) un document semnat de reprezentantul legal al cedentului inițial din care să rezulte acordul acestuia cu privire la cesionarea subsecventă a uneia sau a mai multora dintre tranșele de numere prevăzute la alin. (4) care fac obiectul cererii de cedare a LURN;”.

5. La articolul 17, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Dacă informațiile furnizate nu sunt suficiente, ANCOM poate solicita cedentului sau cesionarului informații suplimentare, în termen de 10 zile lucrătoare de la data transmiterii cererii.”

6. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Dreptul de utilizare a resurselor de numerotație alocate prin licență unui furnizor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului poate fi transferat numai către un furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, după informarea prealabilă a ANCOM și în condițiile încheierii unui contract în formă scrisă între cei doi furnizori.

(2) Furnizorul căruia i-au fost transferate resurse de numerotație nu dobândește prerogativa de a transfera altor furnizori numerele pentru care a primit drept de utilizare. Prin convenție expresă, titularul LURN și furnizorul căruia i-au fost transferate resurse de numerotație pot agreea contrariul.

(3) Dreptul de utilizare a numerelor dobândit prin portare nu poate fi transferat.

(4) Pot face obiectul transferului numai resurse de numerotație din blocurile de numere prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. a) și lit. c)—f) sub forma unor tranșe de numere consecutive, după cum urmează:

a) una sau mai multe tranșe de 100 de numere consecutive din același bloc, în cazul blocurilor de numere prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. a) și c);

b) una sau mai multe tranșe de 10.000 de numere consecutive din același bloc, în cazul blocurilor de numere prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. d);

c) una sau mai multe tranșe de 1.000 de numere consecutive din același bloc, în cazul blocurilor de numere prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. e);

d) una sau mai multe tranșe de 100 de numere consecutive din același bloc, în cazul blocurilor de numere prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. f).

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (4), în cazuri temeinic justificate, pot face obiectul transferului numere individuale. Nu pot fi transferate individual numerele portate.

(6) Furnizorul căruia i-au fost transferate resurse de numerotație dobândește exclusiv drepturile și obligațiile prevăzute expres de dispozițiile legale în vigoare.

(7) Titularul LURN și, dacă este cazul, furnizorul care a dobândit de la acesta prerogativa de a transfera numere, au obligația de a se asigura că furnizorul căruia i-au fost transferate resurse de numerotație respectă condițiile privind utilizarea acestora.

(8) Titularul LURN are obligația de a asigura rutarea apelurilor originare de la numerele transferate și a apelurilor terminate la aceste numere.

(9) Asigurarea serviciului de portabilitate a numerelor transferate în calitate de furnizor donor se va realiza:

a) de către furnizorul căruia i-au fost transferate resurse de numerotație în situația în care acesta alege să implementeze portabilitatea numerelor transferate;

b) de către titularul LURN, în situația în care furnizorul căruia i-au fost transferate resursele de numerotație alege să nu implementeze portabilitatea numerelor transferate.

(10) Informarea ANCOM prevăzută la alin. (1) se realizează prin transmiterea unei adrese semnate de reprezentantul legal al titularului LURN sau, dacă este cazul, al furnizorului care a dobândit de la acesta prerogativa de a transfera numere și, respectiv, al furnizorului căruia urmează a-i fi transferate resursele de numerotație, cu cel puțin 15 zile înainte de data încheierii contractului între părți și va cuprinde:

a) datele de identificare ale titularului LURN sau, dacă este cazul, ale furnizorului care a dobândit de la acesta prerogativa de a transfera numere; în acest din urmă caz se va anexa și contractul prin care a fost dobândită prerogativa de a transfera numere;

b) datele de identificare ale furnizorului căruia urmează a-i fi transferate resursele de numerotație;

c) resursele de numerotație ce urmează a fi transferate;

d) data estimativă a transferului;

e) descrierea serviciului care va fi furnizat prin intermediul resurselor de numerotație transferate;

f) o copie a contractului titularului LURN de acces la rețeaua unui furnizor de rețele publice mobile în cazul transferului unor resurse de numerotație prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. e);

g) descrierea modalității de implementare a portabilității numerelor care urmează a fi transferate.

(11) Orice modificare a datelor transmise potrivit alin. (10) va fi comunicată ANCOM în termen de 10 de zile de la data apariției acesteia. Dacă este necesar, ANCOM poate solicita părților informații și clarificări suplimentare.

(12) În termen de 10 zile de la data transmiterii informării, ANCOM va comunica părților dacă sunt sau nu îndeplinite condițiile pentru realizarea transferului.

(13) Dreptul de utilizare a resurselor de numerotație alocate nu poate fi transferat dacă:

a) persoana către care se intenționează a se realiza transferul dreptului de utilizare a resurselor de numerotație nu are calitatea de furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului ori nu este autorizată pentru furnizarea serviciilor corespunzătoare de comunicații electronice destinate publicului;

b) se încalcă oricare din celelalte condiții, prevăzute la alin. (1)–(5), în care pot fi transferate resursele de numerotație;

c) persoana către care se intenționează a se realiza transferul dreptului de utilizare a resurselor de numerotație se găsește în situația prevăzută la art. 23 alin. (3);

d) titularul LURN, furnizorul care a dobândit de la acesta prerogativa de a transfera numere sau furnizorul căruia urmează a-i fi transferate resursele de numerotație are debite scadente aferente tarifului de utilizare a resurselor de numerotație alocate, stabilit de ANCOM, precum și eventuale majorări de întârziere aferente acestuia;

e) în urma transferului se încalcă condițiile de utilizare a resurselor de numerotație transferate.”

7. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) În cazul nerespectării de către furnizorul căruia i-au fost transferate resurse de numerotație a obligațiilor care, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, îi revin în legătură cu acestea, la solicitarea ANCOM și în termenul stabilit de aceasta, titularul LURN sau, dacă este cazul, furnizorul care a dobândit de la acesta prerogativa de a transfera numere, are obligația de a lua toate măsurile necesare în scopul redobândirii dreptului de utilizare a resurselor de numerotație transferate.

(2) După expirarea termenului stabilit potrivit alin. (1), titularul LURN sau, dacă este cazul, furnizorul care a dobândit de la acesta prerogativa de a transfera numere, va fi ținut responsabil pentru orice încălcare a condițiilor de utilizare a resurselor de numerotație care au fost transferate.

(3) În termen de 10 zile de la data încetării, în orice mod, a contractului privind transferul unor resurse de numerotație, titularul LURN sau, dacă este cazul, furnizorul care a dobândit de la acesta prerogativa de a transfera numere are obligația de a informa ANCOM cu privire la acest fapt.”

8. La articolul 22, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererea de renunțare parțială sau totală la dreptul de utilizare a resurselor de numerotație prevăzute în LURN va fi transmisă ANCOM de către titularul LURN prin completarea formularului prevăzut în anexa nr. 4. Prin aceeași cerere se poate renunța, parțial sau total, la dreptul de utilizare a resurselor tehnice acordat potrivit Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 380/2013 privind alocarea și utilizarea unor resurse tehnice. Cererea produce efecte de la data transmiterii către ANCOM, determinată conform art. 4 alin. (4), cu excepția cazului în care titularul LURN precizează o dată ulterioară.”

9. La anexa nr. 1, partea finală se modifică și va avea următorul cuprins:

„Semnătura reprezentantului legal al solicitantului:

.....”

10. Anexa nr. 4 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. II. — Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 380/2013 privind alocarea și utilizarea unor resurse tehnice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 6 iunie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) RN se alocă:

a) furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului (inclusiv MVNO) care au dobândit, prin licență sau prin transfer, dreptul de a utiliza resurse de numerotație;

b) furnizorilor care găzduiesc pe rețea cel puțin un furnizor dintre cei prevăzuți la lit. a) în scopul ca acesta din urmă să implementeze portabilitatea numerelor.

(2) Un furnizor dintre cei prevăzuți la alin. (1) poate beneficia de dreptul de a utiliza, de regulă, un singur număr de rutare.

(3) Unui furnizor dintre cei prevăzuți la alin. (1) lit. a) i se poate acorda dreptul de a utiliza mai multe RN, cu respectarea criteriilor speciale prevăzute la art. 17 alin. (5), în următoarele cazuri:

a) a dobândit, prin licență sau prin transfer, dreptul de a utiliza mai multe categorii de resurse de numerotație;

b) numărul de rutare identifică un comutator de rețea.

(4) Unui furnizor dintre cei prevăzuți la alin. (1) lit. b) i se poate acorda dreptul de a utiliza mai multe RN, cu respectarea criteriilor speciale prevăzute la art. 17 alin. (5), în următoarele cazuri:

a) furnizorul găzduit a dobândit, prin licență sau prin transfer, dreptul de a utiliza mai multe categorii de resurse de numerotație;

b) furnizorul găzduiește pe rețea mai mult de un furnizor dintre cei prevăzuți la alin. (1) lit. a), pentru ca fiecare dintre aceștia să implementeze portabilitatea numerelor;

c) numărul de rutare identifică un comutator de rețea.

(5) RN, împreună cu numărul director (DN), asigură informația completă de rutare a apelurilor sau a altor mesaje către numere portate.”

2. La articolul 15, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Solicitantul nu poate preciza în cererea de acordare a resurselor tehnice un anumit format al acestor resurse.”

3. La articolul 17, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Criteriile speciale de analizare a cererilor privind acordarea RN sunt următoarele:

a) furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului furnizate prin intermediul rețelelor publice fixe care utilizează tehnologia PSTN sau ISDN, care au dobândit, prin licență sau prin transfer, dreptul de a utiliza numere geografice sau numere independente de locație din domeniul OZ = 02 și OZ = 03, li se va putea acorda dreptul de a utiliza unul sau mai multe RN;

b) furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului furnizate prin intermediul rețelelor publice fixe care utilizează tehnologie IP, precum și altor furnizori de servicii de comunicații electronice destinate publicului, care au dobândit, prin licență sau prin transfer, dreptul de a utiliza numere geografice sau numere independente de locație din domeniul OZ = 02 și OZ = 03, li se va putea acorda dreptul de a utiliza un singur RN;

c) furnizorilor de servicii de comunicații electronice care au dobândit, prin licență sau prin transfer, dreptul de a utiliza resurse de numerotație din mai multe categorii de resurse de numerotație li se poate aloca fie un singur RN pentru toate categoriile de resurse de numerotație, fie câte un RN pentru fiecare categorie de resurse de numerotație, prevederile lit. a) aplicându-se în mod corespunzător; pentru numerele geografice de 6 cifre se poate aloca un RN distinct față de cel asociat numerelor geografice de 9 cifre;

d) furnizorilor prevăzuți la art. 14 alin. (1) lit. b) li se va putea acorda dreptul de utilizare pentru unul sau mai multe RN, prin aplicarea în mod corespunzător a criteriilor prevăzute la lit. a)—c) pentru fiecare dintre furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului găzduiți pe rețea.”

4. La articolul 25, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Cesiunea RN alocat potrivit prevederilor art. 14 alin. (1) lit. b) se poate realiza numai către:

a) furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului (inclusiv MVNO) în considerarea căruia a fost acordat dreptul de utilizare a RN respectiv;

b) un alt furnizor care va găzdui pe rețea furnizorul prevăzut la lit. a).”

5. La articolul 25, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Cererea va cuprinde semnătura reprezentantului legal al cedentului, fiind însoțită de angajamentul cesionarului cu privire la asumarea tuturor obligațiilor cuprinse în decizia președintelui ANCOM de acordare a dreptului de utilizare a unor resurse tehnice, semnat de reprezentantul legal al cesionarului.”

6. La articolul 25 alineatul (9), litera b) se abrogă.

7. După articolul 29 se introduce un nou articol, articolul 29¹, cu următorul cuprins:

„Art. 29¹. — (1) Dreptul de utilizare a unui RN acordat în considerarea unui furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului (inclusiv MVNO), potrivit prevederilor art. 14 alin. (1) lit. b), se suspendă de drept:

a) de la data la care a încetat găzduirea pe rețea a furnizorului de servicii de comunicații electronice destinate publicului (inclusiv MVNO);

b) de la data la care furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului (inclusiv MVNO) a dobândit de la ANCOM dreptul de a utiliza un RN.

(2) Suspendarea încetează de la data la care s-a comunicat acordul ANCOM ca respectivul RN să fie utilizat în considerarea unui alt furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului (inclusiv MVNO).

(3) Dacă în termen de 6 luni de la data apariției cauzei de suspendare nu s-a solicitat ANCOM emiterea acordului prevăzut la alin. (2) sau acesta nu a fost obținut, dreptul de utilizare a respectivului RN încetează de drept.”

8. După articolul 34 se introduce un nou articol, articolul 34¹, cu următorul cuprins:

„Art. 34¹. — (1) Titularii dreptului de a utiliza RN, care găzduiesc pe rețea furnizorii dintre cei prevăzuți la art. 14 alin. (1) lit. a), vor notifica ANCOM, până cel târziu la data de 31 decembrie 2015, dacă este cazul, următoarele:

a) RN destinate implementării portabilității numerelor de către furnizorii găzduiți;

b) numele/denumirea respectivilor furnizori găzduiți;

c) resursele de numerotație cărora le sunt asociate fiecare dintre RN precizate la lit. a).

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) produce efectele juridice precizate la alin. (3) numai în măsura în care sunt respectate dispozițiile art. 14 alin. (4) și ale art. 17 alin. (5) lit. d).

(3) De la data transmiterii notificării prevăzute la alin. (1) RN indicate de către titular dobândesc același statut juridic cu cele alocate potrivit prevederilor art. 14 alin. (1) lit. b).”

9. La anexa nr. 1 litera F, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 1¹, cu următorul cuprins:

„1¹. Calitatea pentru care se solicită acordarea dreptului de utilizare:

Titular LURN nr.

Beneficiar al dreptului de utilizare a unor resurse de numerotație ca urmare a transferului notificat la ANCOM prin adresa nr.

Furnizor care găzduiește pe rețea următorii furnizori de servicii de comunicații electronice destinate publicului (inclusiv MVNO):

a)

b)

c)

...

în scopul ca acesta/aceștia să implementeze portabilitatea numerelor”

10. La anexa nr. 1, partea finală se modifică și va avea următorul cuprins:

„Semnătura reprezentantului legal al solicitantului:

.....”

11. La anexa nr. 2, partea finală se modifică și va avea următorul cuprins:

„Semnătura reprezentantului legal al solicitantului:

.....”

12. La anexa nr. 3, partea finală se modifică și va avea următorul cuprins:

„Semnătura reprezentantului legal al solicitantului:

.....”

Art. III. — Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 144/EN/2006 privind implementarea portabilității numerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 19 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), literele d) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) *furnizor donor inițial* — furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului care are dreptul de a utiliza, în calitate de titular al unei licențe de utilizare a resurselor de numerotație sau de beneficiar al unui transfer care

implementează portabilitatea numerelor, numărul ce se solicită a fi portat, respectiv blocul sau tranșa de numere conținând numărul ce se solicită a fi portat;

f) *furnizor acceptor* — furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului la care se poartă un număr dintr-un bloc sau dintr-o tranșă de numere pe care alt furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului are dreptul de a le utiliza;”

2. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, autorizați în condițiile cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, care au dobândit dreptul de a utiliza resurse de numerotație, au obligația de a oferi abonaților lor, la cerere, portabilitatea numerelor geografice sau nongeografice, după caz.”

3. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) În cazul încetării dreptului furnizorului donor inițial de a utiliza un anumit număr portat, furnizorul acceptor și abonatul acestuia au dreptul de a utiliza în continuare acest număr, dacă este posibil din punct de vedere tehnic, până la încetarea furnizării serviciului de către furnizorul acceptor prin intermediul numărului respectiv.

(2) În cazul încetării dreptului beneficiarului unui transfer, care implementează portabilitatea numerelor, de a utiliza o tranșă de numere conținând numere portate, titularul licenței de utilizare a resurselor de numerotație aferent respectivei tranșe devine furnizor donor inițial.

(3) În situația în care ANCOM realocă, prin licența de utilizare a resurselor de numerotație, blocul de numere care conține numărul portat, titularul licenței de utilizare a resurselor de numerotație va fi considerat furnizor donor inițial.

(4) În situația în care titularul unei licențe de utilizare a resurselor de numerotație conținând blocul realocat de către ANCOM potrivit alin. (3) transferă o tranșă conținând numere portate unui furnizor de servicii de comunicații electronice care implementează portabilitatea numerelor, atunci acesta din urmă va fi considerat furnizor donor inițial.”

4. La articolul 23, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Grupul de lucru prevăzut la alin. (1) este format din reprezentanți ai furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, care au dobândit dreptul de a utiliza resurse de numerotație și au asignat abonaților numere, altele decât cele prevăzute cu titlu de excepție la art. 4, precum și ai ANCOM, fiind coordonat de un specialist desemnat de președintele ANCOM.”

Art. IV. — Anexa la Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 3.444/2007 privind adoptarea Condițiilor tehnice și comerciale de implementare a portabilității numerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 și 44 bis din 18 ianuarie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La capitolul 4, subcapitolul 4.11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4.11. Capacitatea de procesare a cererilor de portare de către FD

Capacitatea de procesare zilnică a cererilor de portare de către un FD va fi de minimum:

- a) pentru numerele geografice:
 - București și județul Ilfov: 300
 - Alte județe: 150
 - Total (la nivel național): 1.200;

b) pentru numerele nongeografice, altele decât cele pentru servicii de comunicații electronice la puncte mobile: 10;

c) pentru numerele independente de locație: 800;

d) pentru numerele nongeografice pentru servicii de comunicații electronice la puncte mobile: 2.000.

Capacitatea de procesare zilnică a unui FD este egală cu volumul de numere solicitate pentru portare cuprinse în cererile de portare (CPF) a numerelor prin intermediul cărora furnizează servicii acest furnizor.

Pentru calcularea capacității de procesare zilnică orice tranșă de numere solicitată a fi portată într-o cerere de portare se consideră ca un singur număr.

Capacitatea de procesare zilnică este exprimată în BDC printr-un parametru care stabilește limita de numere din cererile de portare transmise zilnic de BDC către un FD (Cp). Toți furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a asigura capacitatea de procesare stabilită de ANCOM în BDC prin intermediul acestui parametru.

BDC primește zilnic pentru fiecare FD cereri de portare conținând maximum un număr dublu de numere față de parametrul Cp, restul de cereri de portare fiind respinse. Dacă într-o anumită zi BDC primește cereri de portare destinate unui FD care conțin mai multe numere decât parametrul Cp, cererile primite după atingerea Cp nu se mai transmit în acea zi către FD, fiind stocate într-o coadă de așteptare (c) și transmise în ziua lucrătoare imediat următoare. Aceste cereri sunt luate în considerare (numărate) atunci când BDC stabilește că parametrul Cp pentru ziua următoare a fost atins.

În cazul în care pe parcursul a trei zile lucrătoare consecutive media de numere din coada de așteptare (c_m) atinge valoarea de minimum 75% din parametrul Cp, ANCOM va crește pentru a patra zi valoarea Cp cu 50%. Pentru ziua imediat următoare celei pentru care Cp a fost astfel crescută, în funcție de efectul ajustării, ANCOM procedează astfel:

- dacă volumul de cereri din coada de așteptare scade la mai puțin de 25% din Cp inițial, se revine la situația anterioară;
- dacă volumul de cereri din coada de așteptare se situează între 25% și 75% din Cp inițial, se menține noua valoare a Cp;
- dacă volumul de cereri din coada de așteptare se menține la peste 75% din Cp inițial, Cp ajustat va fi crescut cu 25% din Cp inițial.

Acest mecanism se repetă zilnic până când volumul de cereri din coada de așteptare scade la mai puțin de 25% din Cp inițial, moment în care Cp va fi adus la valoarea inițială.

În situația în care ANCOM crește limita de numere din cererile de portare transmise zilnic către cel puțin un FD, programul de lucru al BDC poate fi prelungit, la cererea furnizorilor sau din inițiativa ANCOM.”

2. La capitolul 5 subcapitolul 5.7 punctul 5.7.4, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) să poată procesa cel puțin 12.000 de numere portate în fiecare zi;”

3. La capitolul 6 subcapitolul 6.2 punctul 6.2.3, ultimul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Tarifele prevăzute la art. 19 alin. (2) din Decizia președintelui ANRC nr. 144/EN/2006 se facturează de FD către FA sau, dacă există acord al părților în acest sens, către un terț.”

4. Anexa 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta decizie.

5. Anexa 1a se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. V. — În cuprinsul anexei la Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 3.444/2007 privind adoptarea Condițiilor tehnice și comerciale de implementare a portabilității numerelor, cu modificările ulterioare, acolo unde textul face referire la resurse de numerotație alocate de către Autoritatea

Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații sau deținute de către furnizori prin licența de utilizare a resurselor de numerotație, se înțelege că prevederile respective se aplică, dacă este cazul, și situațiilor în care dreptul de utilizare a resurselor de numerotație este dobândit de furnizor prin transfer, cu respectarea reglementărilor în vigoare, iar respectivul furnizor implementează portabilitatea numerelor.

Art. VI. — Partea finală din anexa nr. 2 la Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 379/2013 privind alocarea și utilizarea numerelor naționale scurte pentru servicii de interes public la nivel național sau pentru servicii de interes general, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 6 iunie 2013, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Semnătura reprezentantului legal al solicitantului:

Art. VII. — Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 321/2008 privind alocarea și utilizarea unor numere naționale scurte pentru servicii armonizate la nivel european, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 25 aprilie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezenta decizie stabilește regulile de administrare la nivel național a unor numere naționale scurte pentru servicii armonizate la nivel european, prevăzute în Planul național de numerotație, adoptat prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 375/2013, precum și condițiile specifice în care un furnizor de servicii de comunicații electronice destinate

publicului dobândește și își poate exercita dreptul de a utiliza aceste numere, pentru o perioadă limitată.

.....
(3) Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații poate acorda dreptul de utilizare a unor numere naționale scurte pentru servicii armonizate la nivel european, prevăzute în Planul național de numerotație, denumit în continuare *PNN*, unui furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, autorizat în condițiile cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cuprinsul prezentei decizii sunt, de asemenea, aplicabile definițiile relevante prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 2 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 376/2013 privind procedura de solicitare și emitere a licențelor de utilizare a resurselor de numerotație.”

3. La anexa nr. 1, partea finală se modifică și va avea următorul cuprins:

„Semnătura reprezentantului legal al solicitantului:

.....
Art. VIII. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării, cu excepția prevederilor art. IV pct. 1 și 2, care intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2015.

p. Președintele Autorității Naționale
pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Bogdan Iana

București, 17 august 2015.
Nr. 651.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 4 la Decizia nr. 376/2013)

CERERE-TIP **de renunțare totală sau parțială la resurse de numerotație**

Solicitantul, titular al Licenței de utilizare a resurselor de numerotație nr. din, cu sediul/domiciliul în, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, codul unic de înregistrare, reprezentat legal prin domnul/doamna, renunță, începând cu data de*), la dreptul de a utiliza următoarele resurse de numerotație alocate:

1.
2.**).

Anexăm, în original, licența de utilizare a resurselor de numerotație nr. din

Suplimentar, solicitantul având calitatea de titular al dreptului de utilizare a unor resurse tehnice, în conformitate cu Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. din, renunță, începând cu data de*), la dreptul de a utiliza următoarele resurse tehnice alocate:**).

(secțiune opțională)

Semnătura reprezentantului legal al solicitantului,

.....

*) Cererea de renunțare totală sau parțială produce efecte de la data transmiterii. Solicitantul poate preciza o dată ulterioară.

***) Se vor preciza, pe categorii de resurse de numerotație, blocurile de numere sau indicativele individuale de selectare a transportatorului la care se renunță. În cazul renunțării totale la dreptul de utilizare a resurselor de numerotație, se va preciza „renunțare totală”.

****) În cazul renunțării totale la o anumită categorie de resurse tehnice se va preciza „renunțare totală” și categoria de resurse tehnice la care se renunță, iar în cazul renunțării parțiale se vor preciza explicit resursele tehnice la care se renunță, în formatul prevăzut în decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații prin care s-a acordat dreptul de utilizare pentru respectivele resurse tehnice.

ANEXA Nr. 2
(Anexa 1 la Condițiile tehnice și comerciale
de implementare a portabilității numerelor)

CERERE DE PORTARE

Identificarea cererii¹

(nr. de înregistrare, data înregistrării, alte elemente)

Identificarea solicitantului

(Solicitantul trebuie să fie titularul contractului de furnizare a serviciului de comunicații electronice prin intermediul numărului/numerelor pentru care se solicită portarea.)

Persoană fizică

Nume și prenume	
Act de identitate (B.I./C.I./pașaport)	
Cod numeric personal	
Domiciliu	
Cod client (Număr contract de furnizare a serviciului de comunicații electronice) ²	
Telefon de contact	
E-mail ³	
Reprezentant (dacă este cazul)	
Nume și prenume	
Act de identitate (B.I./C.I./pașaport)	
Telefon de contact	
E-mail ³	

Persoană juridică

Denumire	
Cod unic de înregistrare	
Sediu	
Cod client (Număr contract de furnizare a serviciului de comunicații electronice) ²	
Telefon de contact	
Fax ³	
Reprezentant legal	
Nume și prenume	
Act de identitate (B.I./C.I./pașaport)	
Telefon de contact	
E-mail ³	

Obiectul cererii

*Numărul/numerele pentru care se solicită portarea ⁴	Adresa la care este furnizat serviciul de comunicații electronice prin intermediul numărului/numerelor pentru care se solicită portarea (după caz)	Intervalul de portare ⁵		Observații ⁶	Alte informații ⁷
		Momentul inițial (dată, oră)	Momentul final (dată, oră)		

*Se completează în cazul portării numerelor geografice, a numerelor independente de locație și a numerelor nongeografice, altele decât cele pentru servicii de comunicații electronice la puncte mobile, dacă este cazul.

**Numărul/ numerele pentru care se solicită portarea ⁴	Serie SIM (după caz)	Tip serviciu (cu plata în avans sau ulterioară furnizării serviciului)	Intervalul de portare ⁵		Observații ⁶	Alte informații ⁷
			Momentul inițial (dată, oră)	Momentul final (dată, oră)		

** Se completează în cazul portării numerelor nongeografice pentru servicii de comunicații electronice la puncte mobile.

Furnizorul care oferă în prezent serviciul de comunicații electronice destinate publicului		Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului la care se solicită portarea	
Denumire		Denumire	
Abonatul acceptă portarea parțială ⁸			
Abonatul NU acceptă portarea parțială			

¹ Se completează de furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului la care se poartă numărul.

² Se completează cu numărul contractului numai dacă abonatul nu are cod client.

³ Completarea acestei rubrici este opțională.

⁴ Pentru tranșele de numere se vor completa: numărul cu care începe tranșa și numărul cu care se termină tranșa.

⁵ Se completează de furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului la care se poartă numărul.

⁶ În situația în care termenul de portare este mai mare de 3 zile lucrătoare, furnizorul acceptor va preciza dacă aceasta a fost opțiunea abonatului sau a furnizorului acceptor.

⁷ Se poate preciza tipul de acces (de exemplu, ISDN-BRA, ISDN-PRA, PABX etc.).

⁸ Se completează în cazul cererilor de portare pentru numere multiple.

Termeni și condiții:

1. Solicitantul are un contract în vigoare cu furnizorul de la care se solicită portarea (furnizor donor) pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului prin intermediul numărului sau numerelor care fac obiectul acestei cereri.

2. Solicitantul nu a transmis o altă cerere de portare, având același obiect, care este nefinalizată.

3. Furnizorul care va oferi serviciul de comunicații electronice destinat publicului după portarea numărului (furnizorul acceptor) este mandatat să efectueze demersurile necesare pentru rezilierea contractului dintre solicitant și furnizorul donor prin intermediul numărului/numerelor pentru care se solicită portarea. Furnizorul acceptor este responsabil față de solicitant cu privire la realizarea portării.

4. Contractul cu furnizorul donor încetează în momentul finalizării cererii de portare. Rezilierea contractului între solicitant și furnizorul donor se va face cu respectarea condițiilor prevăzute în contractul respectiv. Portarea numărului/numerelor nu aduce atingere obligațiilor abonatului și furnizorului donor rezultate din contractul încheiat, născute și neexecutate anterior încetării acestuia. În cazul serviciilor de telefonie mobilă pentru care plata se realizează în avans, creditul existent în momentul realizării portării nu va putea fi recuperat de către solicitant.

5. În urma portării, solicitantul va păstra numărul, iar serviciul va fi oferit de (denumire furnizor acceptor), conform unui contract încheiat pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului între furnizorul acceptor și solicitant.

6. Furnizorul acceptor va comunica solicitantului, după caz, intervalul de portare și perioada de întrerupere a serviciului sau faptul că portarea nu va putea fi realizată și motivele în acest sens, cel târziu în ziua precedentă momentului inițial al intervalului de portare stabilit prin cerere. În cazul din urmă serviciul de comunicații electronice va fi furnizat în continuare de către furnizorul donor.

7. Solicitantul poate renunța la cerere cel mai târziu cu 24 de ore înainte de momentul convenit pentru realizarea portării. În cazul revocării cererii după acest moment, portarea va fi finalizată, urmând să fie inițiat, la cererea abonatului, un nou proces de portare.

8. Pentru portarea numărului, solicitantului i se va percepe un tarif de portare în cuantum de..... În situația renunțării la cererea de portare după data-limită stabilită conform pct. 7 și inițierea unei noi cereri de portare, solicitantul va datora atât un tarif de portare furnizorului acceptor, cât și un tarif de portare furnizorului donor (care în urma renunțării la portare devine furnizor acceptor).

9. Solicitantul acceptă că există posibilitatea întreruperii temporare a serviciului, în timpul căreia nu vor putea fi originate apeluri, inclusiv apeluri de urgență. Această întrerupere nu poate depăși, de regulă, 3 ore în cazul numerelor nongeografice pentru servicii de comunicații electronice la puncte mobile și 4 ore, în cazul numerelor geografice și al numerelor nongeografice, altele decât cele pentru servicii de comunicații electronice la puncte mobile.

10. Solicitantul este de acord cu prelucrarea automată a datelor cu caracter personal, potrivit legislației în vigoare aplicabile, în măsura în care acest lucru este necesar în vederea realizării portării.

11. Solicitantul declară că informațiile furnizate prin prezenta cerere sunt complete și corecte.

Documente anexate, dacă este cazul:

1. copie de pe actul de identitate;
2. copie de pe ultima factură emisă de furnizorul donor;
3. în cazul reprezentării persoanelor fizice, procura sub semnătură privată în original.

Solicitant/reprezentant
 Numele și prenumele:
 Semnătura:
 Data:

Reprezentant furnizor acceptor
 Numele și prenumele:
 Semnătura:
 Data:

Completată în două exemplare, câte unul pentru solicitant și pentru furnizorul acceptor.

NOTĂ:

Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații prelucrează datele dumneavoastră personale înscrise în cuprinsul cererii de portare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, în scopul realizării procesului de portare. Datele pot fi dezvăluite unor terți în baza unui temei legal. Persoanele vizate de prelucrare își pot exercita drepturile de acces, intervenție și de opoziție în condițiile prevăzute de Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare, printr-o cerere scrisă, semnată și datată, trimisă pe adresa autorității.

ANEXA Nr. 3
(Anexa 1a la Condițiile tehnice și comerciale
de implementare a portabilității numerelor)

CERERE DE ANULARE A PORTĂRII**Identificarea cererii¹**

(nr. de înregistrare, data înregistrării, alte elemente)
--

Identificarea solicitantului

(solicitantul trebuie să fie titularul contractului de furnizare a serviciului de comunicații electronice prin intermediul numărului/numerelor pentru care se solicită portarea)

Persoană fizică

Nume și prenume	
Act de identitate (B.I./C.I./pașaport)	
Cod numeric personal	
Domiciliu	
Cod client (Număr contract de furnizare a serviciului de comunicații electronice) ²	
Telefon de contact	
E-mail ³	
Reprezentant (dacă este cazul)	
Nume și prenume	
Act de identitate (B.I./C.I./pașaport)	
Telefon de contact	
E-mail ³	

Persoană juridică

Denumire	
Cod unic de înregistrare	
Sediul	
Cod client (Număr contract de furnizare a serviciului de comunicații electronice) ²	
Telefon de contact	
Fax ³	
Reprezentant legal	
Nume și prenume	
Act de identitate (B.I./C.I./pașaport)	
Telefon de contact	
E-mail ³	

Obiectul cererii

Numărul/numerele pentru care se solicită anularea portării ⁴	Adresa la care este furnizat serviciul de comunicații electronice prin intermediul numărului/numerelor pentru care se solicită portarea/număr cartelă SIM (după caz)	Datele de identificare ale cererii de portare	Observații	Alte informații

Furnizorul care oferă în prezent serviciul de comunicații electronice destinate publicului		Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului la care s-a solicitat portarea	
Denumire		Denumire	

¹ Se completează de furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului la care se poartă numărul.

² Se completează cu numărul contractului numai dacă abonatul nu are cod client.

³ Completarea acestei rubrici este opțională.

⁴ Pentru tranșele de numere se vor completa: numărul cu care începe tranșa și numărul cu care se termină tranșa.

Termeni și condiții:

1. Furnizorul acceptor este mandatat să efectueze demersurile necesare în vederea anulării cererii de portare.

2. În urma anulării cererii de portare, solicitantul va păstra numărul, iar serviciul va fi oferit în continuare de către furnizorul donor.

3. Solicitantul poate depune cererea de anulare a portării cel mai târziu cu 24 de ore înainte de momentul convenit pentru realizarea portării. În cazul revocării cererii după acest moment, portarea va fi finalizată, urmând să fie inițiat, la cererea abonatului, un nou proces de portare.

4. Solicitantul este de acord cu prelucrarea datelor cu caracter personal, potrivit legislației în vigoare, în măsura în care acest lucru este necesar pentru anularea cererii de portare.

5. Solicitantul declară că informațiile furnizate în prezenta cerere sunt complete și corecte.

Documente anexate, dacă este cazul:

1. copie de pe actul de identitate;
2. copie de pe ultima factură emisă de furnizorul donor;
3. în cazul reprezentării persoanelor fizice, procura sub semnătură privată în original.

Solicitant/reprezentant

Numele și prenumele:

Semnătura:

Data:

Reprezentant furnizor acceptor

Numele și prenumele:

Semnătura:

Data:

Completată în două exemplare, câte unul pentru solicitant și pentru furnizorul acceptor.

NOTĂ:

Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații prelucrează datele dumneavoastră personale înscrise în cuprinsul cererii de anulare a portării, în conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, în scopul realizării procesului de portare. Datele pot fi dezvăluite unor terți în baza unui temei legal. Persoanele vizate de prelucrare își pot exercita drepturile de acces, intervenție și de opoziție în condițiile prevăzute de Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare, printr-o cerere scrisă, semnată și datată, trimisă pe adresa autorității.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 25

din 29 iunie 2015

Dosar nr. 1.228/1/2015

Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Gabriela Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Frumușelu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Simona Marcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Marin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Niculae Mănișuțiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător-raportor
Zoița Milășan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 1.228/1/2015 este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 27^a alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent Aurel Segărceanu.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 26 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.903/89/2013.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosarul cauzei au fost depuse jurisprudența comunicată de curțile de apel și raportul întocmit de judecătorul-raportor, care a fost comunicat părților la data de 9 iunie 2015. Potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, la dosarul cauzei au depus puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept intimatul-reclamant și recurenta-intervenientă din cauza în care a fost formulată sesizarea.

Președintele completului constată că nu există chestiuni prealabile, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 26 februarie 2015,

pronunțată în Dosarul nr. 3.903/89/2013, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Din interpretarea art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 238/2004*), rezultă că gazele de șist cad sub incidența acestei legi?”

II. Expunerea succintă a procesului

2. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 4 noiembrie 2013 pe rolul Tribunalului Vaslui, reclamantul prefectul județului Vaslui a chemat în judecată pârâțul Consiliul Local al Comunei Pungești, solicitând anularea Hotărârii Consiliului Local al Comunei Pungești nr. 42 din 17 octombrie 2013 privind interzicerea explorării și exploatării gazelor de șist prin metoda fracturării hidraulice și alte metode pe teritoriul comunei Pungești.

3. În motivarea acțiunii s-a arătat că, prin adoptarea acestei hotărâri, consiliul local și-a depășit competența materială, printre atribuțiile prevăzute de art. 36 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, neregăsindu-se atribuții referitoare la bogățiile subsolului care aparțin domeniului public al statului.

4. Reclamantul susține că, potrivit dispozițiilor art. 136 alin. (3) din Constituție coroborate cu cele ale art. 3 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 213/1998*), bogățiile de interes public ale subsolului fac obiectul exclusiv al proprietății publice a statului, și nu a unității administrativ-teritoriale. Statul este singurul subiect de drept care poate avea în proprietate resursele subsolului și singurul care asigură și reglementează exploatarea acestora. Unitățile administrativ-teritoriale pot fi titulare ale dreptului de proprietate publică numai asupra unor bunuri în privința cărora, prin lege organică, s-a dispus că fac obiectul exclusiv al proprietății lor publice. Or, în lipsa unei astfel de legi organice, hotărârea adoptată de Consiliul Local al Comunei Pungești este lipsită de temei legal.

5. Pârâțul Consiliul Local al Comunei Pungești a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, arătând că actul contestat a fost adoptat în interesul gestionării afacerilor locale, în numele și interesul comunității locale, fără depășirea competenței materiale. Se susține că bunurile de interes public național, administrate de autoritățile centrale, sunt stabilite prin lege, nefiind cazul în privința gazelor de șist, care nu sunt reglementate de Legea nr. 238/2004. Pct. III din anexa la Legea nr. 213/1998 prevede că domeniul public al comunelor include și bogățiile de orice natură ale subsolului, în stare de zăcământ, dacă nu au fost declarate de interes public național. Cum gazele de șist nu se regăsesc în Legea nr. 238/2004 și nici nu au fost declarate de interes național, consiliul local are competența de a se pronunța asupra terenurilor proprietate publică și privată aparținând unității administrativ-teritoriale. Totodată, chiar dacă pe teritoriul comunei Pungești ar exista astfel de gaze neconvenționale, acestea ar trebui mai întâi identificate și apoi declarate de interes național.

6. Prefectul județului Vaslui a formulat răspuns la întâmpinare, în care precizează că gazele de șist sunt formațiuni de hidrocarburi, care sunt dispersate în sol și care necesită metode neconvenționale pentru extragere. Din definiția gazelor de șist rezultă că acestea sunt acoperite de definiția petrolului dată de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 238/2004 și, în consecință, fac parte din domeniul public al statului potrivit art. 1 din aceeași lege. Licențele de explorare, dezvoltare și exploatare a petrolului sunt atribuite pe baza unor proceduri competitive de către autoritatea centrală investită cu o astfel de competență, respectiv Agenția Națională pentru Resurse Minerale, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului. Astfel, prin modalitatea în care a decis, autoritatea deliberativă locală s-a substituit organului central cu competențe de decizie în materie, respectiv Guvernul României, singurul în măsură să aprecieze dacă acordă sau nu licență de explorare, dezvoltare, exploatare a unor resurse petroliere pe teritoriul României. Indirect, Consiliul Local al Comunei Pungești, pe de o parte, a interzis Guvernului să concesioneze resursele de interes național de pe teritoriul acestei comune, iar, pe de altă parte, s-a substituit autorității de mediu competente în acordarea autorizației de mediu, fără a avea vreo atribuție legală delegată în acest sens.

7. Asociația S. a formulat cerere de intervenție accesorie în interesul pârâtului în sensul respingerii acțiunii reclamantului.

8. În motivarea cererii de intervenție se arată că, în conformitate cu Legea nr. 213/1998 și Legea nr. 238/2004, gazele de șist din subsolul comunei Pungești sunt proprietatea publică a comunei.

9. Din prevederile Legii nr. 213/1998 rezultă că, atât timp cât nu există o lege care reglementează unele bogății ale subsolului ca fiind de interes public național, acestea aparțin domeniului public local al comunelor, orașelor sau municipiilor. Conform Legii nr. 238/2004, aparțin domeniului public al statului doar gazele naturale prevăzute de art. 1 alin. (3) din lege. Legiuitorul a ales să includă în noțiunea de petrol și substanțele gazoase, sub forma gazelor naturale. În art. 1 alin. (3) din Legea nr. 238/2004, legiuitorul înțelege să definească tipurile de gaze naturale pe care le-a avut în vedere ca fiind de interes național. Potrivit acestei dispoziții legale, gazele naturale cuprind gazele libere din zăcăminte de gaz metan, gazele dizolvate în țiței, cele din capul de gaze asociat zăcămintelor de țiței, precum și gazele rezultate din extracția amestecurilor de gaz condensat.

10. Totodată, se menționează faptul că Agenția Națională pentru Resurse Minerale, prin campania publică de informare „Info gaze de șist”, și Guvernul României, prin acordurile petroliere pentru zonele Adamclisi, Costinești și Vama Veche, atestă că gazele de șist nu sunt gaze naturale în sensul art. 1 alin. (3) din Legea nr. 238/2004.

11. La termenul din 24 februarie 2014, Tribunalul Vaslui a încuviințat în principiu cererea de intervenție formulată de Asociația S.

12. Prin Sentința civilă nr. 245/CA din 10 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.903/89/2013, Tribunalul Vaslui a admis acțiunea formulată de prefectul județului Vaslui în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Local al Comunei Pungești, a dispus anularea Hotărârii nr. 42 din 17 octombrie 2013 a Consiliului Local al Comunei Pungești și a respins cererea de intervenție accesorie formulată de Asociația S.

13. Pentru a pronunța această hotărâre, tribunalul a reținut că hotărârea care vizează interzicerea explorării, dezvoltării, exploatării gazelor de șist prin metoda fracturării hidraulice și alte metode pe teritoriul comunei Pungești este nelegală pentru că pârâtul, în calitate de autoritate publică locală, și-a depășit competența și a dispus cu privire la exploatarea gazelor de șist, care fac parte din domeniul public al statului. În acest sens instanța a reținut că, potrivit art. 1 din Legea nr. 238/2004,

resursele de petrol situate în subsolul țării fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român. Din comparația definiției petrolului date de art. 1 alin. (2) din această lege cu definiția gazelor de șist, potrivit căreia acestea sunt formațiuni de hidrocarburi, dispersate în sol și care necesită metode neconvenționale pentru extragere, rezultă că gazele de șist sunt acoperite de definiția petrolului și, în consecință, reprezintă domeniul public al statului potrivit art. 1 din Legea nr. 238/2004. Ambele sunt hidrocarburi naturale, iar faptul că gazul de șist este dispersat în sol și necesită anumite metode pentru extracție nu determină o natură diferită.

14. Totodată, instanța a reținut că, potrivit art. 27 coroborat cu art. 53 din Legea nr. 238/2004, operațiunile petroliere, inclusiv bunurile necesare realizării acestor operațiuni aflate în proprietate publică, se concesionează de către autoritatea competentă, respectiv Agenția Națională pentru Resurse Minerale, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului. Acordul petrolier încheiat de autoritatea publică centrală reprezintă actul administrativ care conferă dreptul unor anumite persoane juridice de a explora sau de a identifica gazele și tot autoritatea publică centrală are competența de a interzice explorarea și exploatarea gazelor prin metoda neconvențională.

15. Împotriva sentinței pronunțate de tribunal au declarat recurs pârâtul Consiliul Local al Comunei Pungești și intervenienta Asociația S.

16. Recurentul-pârât Consiliul Local al Comunei Pungești invocă dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 din Codul de procedură civilă, iar, în motivarea cererii de recurs, reia apărările cuprinse în întâmpinarea depusă în fața primei instanțe.

17. Recurenta-intervenientă susține că hotărârea instanței de fond este dată cu interpretarea și aplicarea greșită a legii. În dezvoltarea acestui motiv de recurs se arată că instanța a redus interpretarea art. 1 din Legea nr. 238/2004 doar la prevederile alin. (1) și (2) ale aceluiași articol. În interpretarea corectă a art. 1 din Legea nr. 238/2004, în care gazele naturale sunt definite de alin. (2) și (3), gazele de șist nu intră în domeniul de aplicabilitate a legii, întrucât nu fac parte din enumerarea limitativă de la alin. (3) al aceluiași articol.

18. Se mai susține că instanța de fond a interpretat greșit și prevederile art. 36 alin. (2) lit. b) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În virtutea acestei norme pe care se întemeiază hotărârea consiliului local contestată în cauză, chiar dacă gazele de șist din subsolul comunei ar fi proprietate publică a statului, este în competența consiliului local să limiteze modul de explorare și exploatare a acestora prin interzicerea unor metode care ar afecta dezvoltarea economico-socială și de mediu a comunei.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

19. Conform celor expuse în încheierea de sesizare, reprezentanții recurenților, prezenți la termenul de judecată din 26 februarie 2015, la care a fost pusă în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să stabilească dacă gazele de șist intră sub incidența Legii nr. 238/2004, nu au formulat puncte de vedere.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

20. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, reținând următoarele:

— cauza în care este formulată sesizarea este în curs de soluționare;

— pricina se află în faza de recurs;

— de lămurirea modului de interpretare a art. 1 din Legea nr. 238/2004 depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât în funcție de apartenența gazelor de șist la domeniul public al statului sau la cel al unității administrativ-teritoriale se determină instituția care are competența de a le gestiona;

— problema de drept enunțată este nouă, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție nu a pronunțat vreo hotărâre care să statueze asupra acestei probleme;

— problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

21. Instanța de trimitere apreciază că, în raport cu motivele invocate în cererea de chemare în judecată și cu dispozițiile art. 1 din Legea nr. 238/2004, gazele de șist intră sub incidența prevederilor acestei legi.

22. Din coroborarea dispozițiilor alin. (1) și (2) ale art. 1 din Legea nr. 238/2004 rezultă că toate rezervele de petrol, indiferent de forma în care se prezintă la suprafață, țitei sau gaze naturale, constituie obiect de reglementare al acestei legi și, în raport cu teza finală a alin. (1) al aceluiași articol, fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român.

23. Deși enumerarea de la alin. (3) al art. 1 din Legea nr. 238/2004 a tipurilor de gaze care intră în categoria gazelor naturale pare limitativă, interpretarea acestei dispoziții nu poate fi făcută decât în corelație cu alin. (2) al aceluiași articol, care stabilește domeniul de reglementare a legii, respectiv petrolul, care, în accepțiunea legii, este reprezentat de toate substanțele minerale combustibile constituite din amestecuri de hidrocarburi naturale, acumulate în scoarța terestră, care în condiții de suprafață se prezintă în stare gazoasă, sub formă de gaze naturale, sau în stare lichidă, sub formă de țitei.

24. Gazele de șist sunt tot gaze naturale, potrivit definiției date de Agenția Națională pentru Resurse Minerale în cadrul campaniei de informare publică „Info gaze de șist”.

25. Gazele de șist sunt gaze captivate în rocă, dispersate și care necesită metode neconvenționale pentru extragere, însă metodele de extragere, convenționale sau neconvenționale, nu au fost avute în vedere de legiuitor la stabilirea domeniului de aplicare a legii.

26. Un alt argument în sprijinul acestei interpretări îl constituie și faptul că nu mai există un alt act normativ care să reglementeze vreo altă categorie de gaze, ceea ce denotă intenția legiuitorului de a reglementa unitar regimul juridic al gazelor naturale.

V. Jurisprudența instanțelor naționale

A. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

27. În jurisprudența Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți nu a fost identificată jurisprudență relevantă.

B. În cauză, Înalta Curte a solicitat curților de apel să comunice jurisprudența identificată la nivelul circumscripției lor teritoriale cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

28. Din analiza jurisprudenței transmise de curțile de apel, cu referire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, au fost constatate aspectele arătate în continuare.

29. Într-o orientare jurisprudențială, instanțele au reținut că gazele de șist sunt asimilate gazelor naturale, intră sub incidența prevederilor Legii nr. 238/2004 și aparțin domeniului public al statului. Potrivit art. 3 alin. (2) și anexei la Legea nr. 213/1998, bogățiile subsolului în stare de zăcământ fac obiectul exclusiv al proprietății publice a statului. Potrivit pct. III.8 din anexa la Legea nr. 213/1998, domeniul public al comunelor, orașelor și municipiilor îl pot constitui bogățiile de orice natură ale subsolului, în stare de zăcământ, dacă nu au fost declarate de

interes național. Față de dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 238/2004 și în raport cu definițiile gazelor de șist („formațiuni de hidrocarburi, care sunt dispersate în sol și care necesită metode neconvenționale pentru extragere” sau „un amestec de hidrocarburi naturale acumulate în scoarța terestră sub formă de gaz sau care, în condiții de suprafață, se prezintă în stare gazoasă”), s-a apreciat că gazele de șist reprezintă gaze naturale chiar dacă nu sunt expres enumerate de art. 1 alin. (3) din Legea nr. 238/2004, deoarece, potrivit Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, au următoarele caracteristici generale: o anumită compoziție fizico-chimică (amestec de hidrocarburi naturale); o anumită stare de agregare (starea gazoasă); o anumită locație (scoarța terestră). Or, este necontestat că gazele de șist au toate aceste trei caracteristici, astfel că sunt gaze naturale și intră în categoria mai largă a resurselor de petrol ale României care, în sensul art. 1 alin. (1) din Legea nr. 238/2004, „*fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român*”. Conform art. 27 coroborat cu art. 53 din Legea nr. 238/2004, operațiunile petroliere, inclusiv bunurile necesare realizării acestor operațiuni aflate în proprietate publică, se concesionează de către autoritatea competentă, respectiv Agenția Națională pentru Resurse Minerale, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului. Din analiza dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 238/2004 și din interpretarea logică a intenției reale a legiuitorului la momentul adoptării actelor normative în această materie rezultă că toate rezervele de petrol, indiferent de forma în care se prezintă la suprafață, sunt reglementate prin Legea nr. 238/2004 și reprezintă bogății ale subsolului aparținând proprietății publice a statului. Este adevărat că art. 1 alin. (3) din Legea nr. 238/2004 conține o enumerare a formelor sub care gazele naturale se regăsesc în scoarța terestră, însă din sfera acestora nu este exclusă nicio categorie de gaze naturale, astfel încât existența acestei enumerări, pretins limitative, nu constituie un argument juridic de natură a conduce la concluzia că, dacă noțiunea de gaze de șist nu apare în această enumerare sub această denumire, aceste hidrocarburi nu pot aparține decât domeniului public al unității administrativ-teritoriale, iar nu domeniului public al statului. Neincluderea gazelor de șist în enumerarea de la art. 1 alin. (3) din Legea nr. 238/2004 este justificată de faptul că, la momentul apariției legii, zăcămintele de gaze de șist nu făceau obiectul explorării sau exploatarei pe teritoriul României. Dacă s-ar aprecia că enumerarea de la art. 1 alin. (3) din Legea nr. 238/2004 este una limitativă și nu ar fi permisă completarea acesteia cu noi categorii de gaze naturale, pe măsura dezvoltării sectorului petrolier, s-ar ajunge la concluzia că activităților de explorare, dezvoltare și exploatare a gazelor de șist nu le-ar fi aplicabile prevederile acestei legi.

30. Într-o altă orientare jurisprudențială, instanțele au reținut că gazele de șist nu formează obiect al proprietății publice conform Legii nr. 238/2004 și nici nu au fost declarate de interes național prin alt act normativ. Astfel fiind, gazele de șist fac parte din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, astfel cum acesta este definit la pct. III.8 din anexa la Legea nr. 213/1998. S-a argumentat în sensul că gazele de șist nu sunt definite de Legea nr. 238/2004 și nici de vreun alt act normativ, astfel că nu se poate reține că acestora le este aplicabil regimul juridic prevăzut de art. 1 din Legea nr. 238/2004. Chiar dacă gazele de șist reprezintă hidrocarburi aflate în stare gazoasă, acestora nu le pot fi aplicate prin asemănare dispozițiile referitoare la petrol sau gaze naturale, de vreme ce ele nu se regăsesc enumerate printre elementele componente ale categoriei gazelor naturale.

VI. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

31. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat faptul că nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu referire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

32. În jurisprudența Curții Constituționale nu au fost identificate decizii cu relevanță în privința chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Înalta Curte

33. În raport cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, se constată că sunt îndeplinite cerințele de admisibilitate a sesizării, întrucât:

— sesizarea a fost formulată într-o cauză aflată în stare de judecată, respectiv Dosarul nr. 3.903/89/2013 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;
— instanța care a formulat sesizarea este învestită cu soluționarea cauzei în recurs;

— soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, întrucât litigiul are ca obiect legalitatea hotărârii consiliului local privind interzicerea explorării și exploatării gazelor de șist, prin prisma competenței autorității publice locale de a adopta hotărâri în materia respectivă în raport cu apartenența gazelor de șist la domeniul public de interes național sau de interes local și cu incidența prevederilor Legii nr. 238/2004;

— problema de drept prezintă caracter de noutate, în considerarea faptului că, deși dispozițiile Legii nr. 238/2004 sunt în vigoare din anul 2004, explorarea și exploatarea gazelor de șist sunt de dată relativ recentă;

— asupra chestiunii de drept Înalta Curte nu a statuat, iar problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

34. Se observă că, deși sesizarea Înaltei Curți vizează dezlegarea chestiunii de drept „Din interpretarea art. 1 din Legea nr. 238/2004 rezultă că gazele de șist cad sub incidența acestei legi”, în realitate chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată privește stabilirea apartenenței gazelor de șist la domeniul public al statului sau la domeniul public al unităților administrativ-teritoriale.

35. Prevederi constituționale și legale relevante:

— art. 135 alin. (2)—(4) din Constituția României, în forma inițială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 21 noiembrie 1991:

„(2) Proprietatea este publică sau privată.

(3) Proprietatea publică aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

(4) Bogățiile de orice natură ale subsolului, căile de comunicație, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil și acelea ce pot fi folosite în interes public, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de lege, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.”

— art. 136 alin. (1)—(3) din Constituția României, revizuită, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003:

„(1) Proprietatea este publică sau privată.

(2) Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

(3) Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.”

— art. 858—860 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare:

„Art. 858. — Proprietatea publică este dreptul de proprietate ce aparține statului sau unei unități administrativ-teritoriale asupra bunurilor care, prin natura lor sau prin *declarația legii*, sunt de uz ori de interes public, cu condiția să fie dobândite prin unul dintre modurile prevăzute de lege.

Art. 859. — (1) Constituie obiect exclusiv al proprietății publice bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite prin legea organică.

(2) Celelalte bunuri care aparțin statului ori unităților administrativ-teritoriale fac parte, după caz, din domeniul public sau din domeniul privat al acestora, însă numai dacă au fost, la rândul lor, dobândite prin unul dintre modurile prevăzute de lege.

Art. 860. — (1) Bunurile proprietate publică fac parte din domeniul public național, județean sau, după caz, local.

(2) Delimitarea dintre domeniul public național, județean și local se face în condițiile legii.

(3) Bunurile care formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale potrivit unei legi organice nu pot fi trecute din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale sau invers decât ca urmare a modificării legii organice. În celelalte cazuri, trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și invers se face în condițiile legii.”

— art. 3 din Legea nr. 213/1998:

„Art. 3. — (1) Domeniul public este alcătuit din bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție, din cele stabilite în anexa care face parte integrantă din prezenta lege și din orice alte bunuri care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de uz sau de interes public și sunt dobândite de stat sau de unitățile administrativ-teritoriale prin modurile prevăzute de lege.

(2) Domeniul public al statului este alcătuit din bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție [art. 136 alin. (3) din Constituția revizuită în anul 2003 — n.n.], din cele prevăzute la pct. I din anexă, precum și din alte bunuri de uz sau de interes public național, declarate ca atare prin lege.

(3) Domeniul public al județelor este alcătuit din bunurile prevăzute la pct. II din anexă și din alte bunuri de uz sau de interes public județean, declarate ca atare prin hotărâre a consiliului județean, dacă nu sunt declarate prin lege bunuri de uz sau de interes public național.

(4) Domeniul public al comunelor, al orașelor și al municipiilor este alcătuit din bunurile prevăzute la pct. III din anexă și din alte bunuri de uz sau de interes public local, declarate ca atare prin hotărâre a consiliului local dacă nu sunt declarate prin lege bunuri de uz sau de interes public național sau județean.”

— pct. I.1 și pct. III.8 din anexa „Lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale” la Legea nr. 213/1998:

„I. Domeniul public al statului este alcătuit din următoarele bunuri:

1. bogățiile de orice natură ale subsolului, în stare de zăcământ; [...]

III. Domeniul public local al comunelor, orașelor și municipiilor este alcătuit din următoarele bunuri: [...]

8. bogățiile de orice natură ale subsolului, în stare de zăcământ, dacă nu au fost declarate de interes public național.”

— art. 120 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 120. — (1) Aparțin domeniului public de interes local sau județean bunurile care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de

uz sau de interes public și nu sunt declarate prin lege de uz sau de interes public național.”

— art. 1 din Legea nr. 238/2004:

„Art. 1. — (1) Resursele de petrol situate în subsolul țării și al platoului continental românesc al Mării Negre, delimitat conform principiilor dreptului internațional și convențiilor internaționale la care România este parte, fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român.

(2) Petrolul reprezintă substanțele minerale combustibile constituite din amestecuri de hidrocarburi naturale, acumulate în scoarța terestră și care, în condiții de suprafață, se prezintă în stare gazoasă, sub formă de gaze naturale, sau lichidă, sub formă de țiței și condensat.

(3) Gazele naturale cuprind gazele libere din zăcăminte de gaz metan, gazele dizolvate în țiței, cele din capul de gaze asociat zăcămintelor de țiței, precum și gazele rezultate din extracția amestecurilor de gaz condensat.”

— art. 100 pct. 48 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 100. — În sensul prezentului titlu, următorii termeni și expresii se definesc după cum urmează: [...]

48. gaze naturale — gazele libere din zăcămintele de gaz metan, gazele dizolvate în țiței, cele din câmpul de gaze asociat zăcămintelor de țiței, precum și gazele rezultate din extracția sau separarea hidrocarburilor lichide.”

36. Înalta Curte reține că gazele de șist nu intră în categoria gazelor naturale, astfel cum acestea sunt definite de art. 1 alin. (3) din Legea nr. 238/2004 și de art. 100 pct. 48 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare.

36.1. În mod obișnuit, uzual, „gaz, gaze” reprezintă „nume generic dat corpurilor fluide cu densitate redusă, incolore, ușor deformabile și expansibile, care, din cauza coeziunii moleculare slabe, nu au o formă proprie stabilă și tind să ocupe întregul volum pe care îl au la dispoziție” și „gazele naturale” sunt definite ca fiind „gaze combustibile care emană din pământ”, iar „șistul” este o „rocă metamorfică sau sedimentară care are proprietatea de a se desface ușor în foi sau în plăci subțiri cu suprafețe paralele” (*Dicționarul explicativ al limbii române*, Academia Română Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan — Al. Rosetti”, Editura Univers Enciclopedic Gold București, 2012).

36.2. În același sens, „gazul” desemnează un „amestec de substanțe gazoase, întrebuințată drept combustibil”, iar „gazele naturale” reprezintă „gaze combustibile acumulate în pământ în urma unor procese naturale” (*Micul dicționar academic*, Academia Română — Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan — Al. Rosetti”, Editura Univers Enciclopedic, București, 2002, volumul II), „gaze inflamabile care se află sub formă de zăcămintă în straturile din adâncime ale pământului” (www.ro.wikipedia.org).

36.3. Agenția Națională pentru Resurse Minerale, prin intermediul site-ului www.infogazedesist.eu, prezintă următoarele informații în legătură cu definiția gazelor de șist și cu chestiunea resurselor convenționale și, respectiv, neconvenționale de gaze naturale:

„Gazul de șist este o resursă neconvențională. Gazul de șist (shale gas) este un gaz natural produs din șisturi. El aparține surselor neconvenționale de gaze naturale.

Sursele neconvenționale sunt gazele care se găsesc în roca în care s-au și format prin descompunerea materiei organice (source rock). Din această categorie fac parte: — Gazul de șist — Gazul stocat în roca unde s-a format, rocă conținând materie organică (shale gas); — Gazul care se găsește în zăcămintele de cărbune, în mine, galerii, caverne (coal gas); — Gazele cantonate în sedimente anorganice cu permeabilitate mică (tight gas); — hidrații de metan (gazul sub formă solidă, gazul înghețat).

Gazul de șist este extras din formațiuni de rocă. Aceasta acționează atât ca sursă, cât și ca rezervor pentru gazul natural în sine. Gazul de șist poate fi privit ca o sursă de gaze în general «difuză», adică se întinde pe o arie teritorială mare, prin contrast cu gazul convențional, care este disponibil într-un mod mai concentrat. Trebuie să fie forate și analizate numeroase puțuri pentru a determina în mod suficient potențialul formațiunii de șist.”

36.4. Resursele convenționale sunt acumulări de gaze în strate poros permeabile, care permit curgerea liberă a acestora.

36.5. Prin comparație cu resursele convenționale, depozitele neconvenționale sunt cantonate în roci compacte, cu conținuturi mici de hidrocarburi, raportat la volumul de rocă, și sunt dispersate pe o suprafață considerabilă, fiind plasate la adâncimi mari de 2—3 km (mult sub nivelul zăcămintelor convenționale de hidrocarburi). Pentru a fi extrase, depozitele neconvenționale necesită lucrări suplimentare speciale, în primul rând fracturarea rocilor pentru a le crește permeabilitatea, dar și injectarea unor cantități însemnate de fluide de fracturare pentru a forța gazele să se elibereze din roci și pentru a le dirija către suprafață.

36.6. Sursele neconvenționale de gaze naturale sunt cele blocate în subteran, în roci impermeabile sau puternic compactate, cum ar fi cărbunele, gresia, calcarele și șisturile argiloase. Există trei tipuri de gaze neconvenționale; gaz din șisturi bituminoase („shale gas” sau gaz de șist), metan din zăcăminte de cărbune („coal bed methane” sau CBM), de asemenea cunoscut sub numele de gaz din zăcăminte de cărbune (CSG) în Australia (extras din zăcămintele de cărbuni) și gaz etanș („tight gas”) blocat în subteran în formațiuni de rocă compactă cum ar fi calcarele sau gresiile.”

36.7. Definiția generală a gazelor neconvenționale se referă la acele acumulări de gaze naturale care nu pot fi identificate, caracterizate și produse comercial prin tehnologii comune de explorare și producție și care sunt cantonate în rezervoare cu permeabilități și porozități reduse, ce nu permit curgerea decât prin aplicarea pe scară largă a fracturărilor hidraulice și săpării se sonde orizontale sau multilaterale. Conceptul de gaze neconvenționale a fost dezvoltat cu precădere în ultimii aproximativ 10 ani, odată cu perfecționarea tehnologiilor de explorare și extracție a acestui tip de gaze.

36.8. În mare, gazele convenționale sunt gaze naturale libere, aflate la mică adâncime, iar gazele neconvenționale, printre care și gazul de șist (shale gas), sunt gaze naturale captive, aflate la mare adâncime. Caracteristica comună a acumulărilor de gaze neconvenționale este factorul de recuperare foarte mic (3—10%) față de gazele convenționale unde este de aproximativ 80%. De asemenea, perimetrul concesiunilor pentru gaze de șist este foarte mare față de perimetrul concesiunilor pentru gaze convenționale, iar costul exploatării gazelor de șist este mult mai mare față de costul concesiunilor pentru gaze convenționale.

36.9. Gazele naturale exploatare până în prezent în România fac parte din categoria gazelor „convenționale”, Înalta Curte reținând că acestea — și nu gazele naturale neconvenționale, printre care și gazul de șist (shale gas) — fac obiectul prevederilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 238/2004, care stipulează că „Gazele naturale cuprind gazele libere din zăcăminte de gaz metan, gazele dizolvate în țiței, cele din capul de gaze asociat zăcămintelor de țiței, precum și gazele rezultate din extracția amestecurilor de gaz condensat”, precum și a dispozițiilor art. 100 pct. 48 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, care definesc gazele naturale ca fiind „gazele libere din zăcămintele de gaz metan, gazele dizolvate în țiței, cele din câmpul de gaze asociat zăcămintelor de țiței, precum și gazele rezultate din extracția sau separarea hidrocarburilor lichide”.

37. Înalta Curte reține că gazele de șist se includ în categoria „petrolului”, astfel cum acesta este definit de art. 1 alin. (2) din

Legea nr. 238/2004, pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare.

37.1. Deși nu au fost incluse de legiuitor, prin art. 1 alin. (3) din Legea nr. 238/2004 și prin art. 100 pct. 48 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, în definiția „gazelor naturale”, este incontestabil că gazele neconvenționale (shale gas, coal gas, tight gas, methane hydrates), inclusiv gazul de șist, prezintă caracteristicile generale ale gazelor naturale, acelea de „gaze combustibile acumulate în pământ în urma unor procese naturale” sau de „gaze inflamabile care se află sub formă de zăcământ în straturile din adâncime ale pământului”.

37.2. În acord cu regulile de interpretare logică, rațională și teleologică a normelor de drept, se constată că dispozițiile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 238/2004, reluate practic, aproape identic, prin art. 100 pct. 48 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, nu au o veritabilă existență de sine stătătoare, acestea trebuind privite și analizate prin corelație cu prevederile art. 1 alin. (2) din lege, care stabilesc domeniul de reglementare al actului normativ, respectiv petrolul, care reprezintă „substanțele minerale combustibile constituite din amestecuri de hidrocarburi naturale, acumulate în scoarța terestră și care, în condiții de suprafață, se prezintă în stare gazoasă, sub formă de gaze naturale, sau lichidă, sub formă de țitei și condensat”.

37.3. Or, rezultă cu evidență, din definiția gazelor de șist, că acestea reprezintă un amestec de hidrocarburi naturale acumulate în scoarța terestră și care, în condiții de suprafață, se prezintă în stare gazoasă. Gazele de șist, cum s-a mai arătat, sunt gaze naturale captive în rocă, dispersate și care necesită metode neconvenționale pentru extragere, însă metodele de extragere, convenționale sau neconvenționale, nu au fost avute în vedere de legiuitor la stabilirea domeniului de aplicare a legii petrolului.

37.4. Prin urmare, se reține că gazele de șist — chiar nedefinite și nereglementate ca atare prin Legea nr. 238/2004 și prin Legea nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare — întrunesc caracteristicile gazelor naturale chiar dacă nu sunt expres enumerate de art. 1 alin. (3) din Legea nr. 238/2004 și pot fi încadrate în noțiunea de „petrol” astfel cum aceasta este definită prin art. 1 alin. (2) din Legea nr. 238/2004, întrucât aceste gaze prezintă o anumită compoziție fizico-chimică (amestec de hidrocarburi naturale) și o anumită stare de agregare (starea gazoasă) și sunt localizate și acumulate în scoarța terestră.

38. În raport cu cele mai sus arătate, Înalta Curte reține că resursele neconvenționale de gaze naturale de șist intră în categoria mai largă a „resurselor de petrol” ale României, care, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 238/2004, fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 26 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.903/89/2013, și, în consecință, stabilește că:

Dispozițiile art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că gazele de șist se includ în categoria „resurselor de petrol” ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 29 iunie 2015.

PREȘEDINTELE
SECȚIEI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
IONEL BARBĂ

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

